

[1979 மார்ச் 12]

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு புத்தாண்டு வாழ்த்து தமிழிலே வந்தது என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்கு அடுத்தாற்போல் மத்திய அமைச்சரிடமிருந்து மறுப்பு அவருக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால், எந்த சந்தேகமும் இல்லாமல், விளக்கமாக எல்லோரும் எப்படி புரிந்துகொள்ள முடியும். எந்த உறுப்பினருக்கு தமிழ்நாட்டிலே அப்படி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தமிழ்நாட்டிலே இருந்து சென்றிருக்கின்ற தண்டபானி என்கிற எம். பிக்கு அத்தகைய வாழ்த்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்டைத்தான் நான் இங்கே காட்டினேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தமிழ் நாட்டிலே 39 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், ராஜ்ய சபை உறுப்பினர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஒரே ஒரு ஜனதா உறுப்பினருக்கு மட்டும் அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று தகவல் சொன்னால், அது சரியான தகவல் கொடுத்ததாக ஆகாது.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) செஞ்சியில் நடைபெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்கள் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 11-ம் தேதி அன்று தென்னாற்காடு மாவட்டம் மட்டப்பாறை என்ற கிராமத்தில் பேரவை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களால் நடத்தப்பட விரந்த பள்ளி திறப்பு விழாவினையொட்டி, 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 10-ம் தேதி அன்று செஞ்சியில் நடைபெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்களைப் பற்றியும், கழகச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்களைக் கொலை செய்ய நடைபெற்ற முயற்சி குறித்தும், அதேபோல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தாக்கப்பட்டது, குறித்தும் அதனால் அந்தப்பகுதியில் நிலவிவரும் பதட்ட நிலை குறித்தும் விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு—

1. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்,
2. திரு. க. அன்பழகன்,
3. திரு. துரை முத்துச்சாமி,
4. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்,

1979 மார்ச் 12]

5. திரு. மு. அம்பிகாபதி,
6. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்,
7. திரு. ரா. உமாநாத்,
8. திரு. ஆர். கிருஷ்ணன்,
9. திரு. பி. ஈசுவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்,
10. திரு. எம். அண்ணாமலை,
11. திரு. என். வரதராசன்,
12. திரு. சி. கோவிந்தராசன்,
13. திரு. துரை கலியமூர்த்தி,
14. திரு. பொ. விஜயராகவன்.
15. திரு. நா. சுந்தரராஜ்,
16. திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்,
17. திரு. கே. கந்தசாமி,
18. திரு. மா. மணிமாறன்,
19. சேலம் திரு. மு. ஆறுமுகம்.

ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பதுகுறித்து மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் என்ற வகையில் இந்த அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பதட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தியுள்ள ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறித்து அதற்கான அடிப்படையான காரணத்தை மட்டும் நான் சொல்வதற்கு நிற்கிறேன். நல்லவேளையாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்க நேரிட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இல்லையென்றால் இரங்கல் தீர்மானம் கொடுக்க வேண்டிய துக்க கரமான நிலைமை இந்த அவைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். செஞ்சி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இறந்து போகவில்லை என்பதைத் பதைத்தான் முதலில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்ல வேளையாக அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்படவில்லை. உயிருக்கும் ஆபத்து இல்லையென்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அவையின் உறுப்பினர் ஒரு வருக்கு அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறபோது அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற காரணத்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாவட்டச் செயலாளர் என்ற காரணத்தாலும் மக்களிடத்திலே தொடர்புகொண்டு சுறுசுறுப்பாக இயங்குகிற ஒரு தொண்டர் என்ற அடிப்படையிலும்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

அந்த வட்டாரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற பதட்ட நிலையை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக ஏற்பட்டிருக்கிற மிக மிகப் பயங்கரமான ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வை அடிப்படையாக வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அந்த வட்டாரத்தில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பஞ்சாயத்தில் செஞ்சி ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த திருவத்திசூன்ம ஊராட்சியில் மதுரா மட்டப்பாறை என்ற கிராமத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டப்பட்டு அதைத் திறந்து வைப்பதற்கு ஊராட்சி மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர், பற்றுள்ளவர் என்ற காரணத்தால் நான்தான் அதைத் திறக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பி—நான் விரும்பி அல்ல—என்னால் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து என் பெயரையும் அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயரையும் முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் பெயரையும் போட்டு ஒரு விளம்பரத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அது 11ஆம் தேதி நடைபெறுவதாக இருந்தது. அவ்வாறு 11ஆம் தேதி திறப்பது தவறு என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ, டி.டி.ஓ.வோ, பி.டி.ஓ.வோ பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களோ தெரிவிக்கவில்லை. ஊராட்சி மன்றத்தின் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் திறந்து வைப்பதாக இருந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் திறந்து வைக்கிறார் என்பதால் ஆத்திரப்பட்டு அந்தப் பகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்—இன்றைக்கு ஒன்றியத் தலைவர் அல்ல—11ம் தேதி நடைபெறுவதாக அறிவிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடைபெறாமல் தடுக்க முதல் நாளை பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்து வைக்க ஆட்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அதுகுறித்து தாசில் தாரும், வேறு ஒரு அதிகாரியும் 'நீங்கள் இப்படி திடீரென்று திறந்து வைப்பது முறையல்ல' என்று சொல்லியும் அவர்கள் திறந்து வைக்க முற்பட்டபோது அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் 'நாங்கள் அல்லவா தீர்மானம் போட்டவர்கள்; அதற்குமாறாக நீங்கள் திறப்பதா?' என்று சொல்லி குறுக்கே தடுத்து மறியல் செய்வதுபோல் படுத்துவிட்ட காரணத்தால் பின்பக்கமாகப் போய் திறந்து வைத்ததாகப் பெயர் செய்தார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்ற நிலையில் செஞ்சியில் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அங்கு சென்று காவல் துறையினரைச் சந்தித்து அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதைத் தடுக்க முற்படுகிறார்கள், நிச்சயமாக நாளைக்கு அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும் பள்ளிக்கூடத்தை நாங்கள் திறந்து வைக்கப் போகிறோம் என்று தெரிவித்துவிட்டுத் திரும்பியிருக்கிறார். ஆளுக்கட்சியினர் சட்ட விரோதமாக பின்புறமாகச் சென்று திறந்திருக்கிறார்கள்; அரசாங்க அலுவலர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி

1979 மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அல்ல. பின்புறமாகச் சென்று திறந்து வைத்ததாகப் பெயர் செய்துவிட்டுத் திரும்பி வருகிறபோது காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் நீங்களும் நடத்த வேண்டாம், அவர்களும் நடத்த வேண்டாம் என்ற முறையில் ஏதோ ஒரு வகையில் சமாதானம் செய்ய முயற்சித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப்பின் அவர்கள் திரும்ப வருகிறார்கள் காரில். அவர்கள் பெயரை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்களுடன் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார். காரில் வரும்போது செஞ்சி ராமச்சந்திரனின் காரைப் பார்க்கிறார்.

[முற்பகல் 10-30]

செஞ்சியில் சாலை ஓரத்தில் காரை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு கழகத் தோழர்களிடத்திலே இளைஞர்களிடத்திலே அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது காரிலே வருகிறவர்கள், அவரைத் தொலைவிலேயே பார்த்துவிட்டு, அவன்தான்டா மூல காரணம், அவன் மீது ஏற்றடா காரை என்று சொன்னதன் காரணத்தால் அந்தக் காரை ஓட்டிவந்த டிரைவரே அந்த உணர்ச்சிக்கு ஆளாகி செஞ்சி இராமச்சந்திரன் மீது, நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த காரின் மீது தங்களுடைய காரைக் கொண்டுவந்து உரையும் வகையில் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கார் வந்து மோதிய அந்த வேகத்திலே இந்தக் காரினுடைய கைப்பிடிகள் எல்லாம் கூட அடித்து எறியப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் காரினுடைய பேனட் மோதித் தாக்கியதன் காரணமாக செஞ்சி இராமச்சந்திரன் தூக்கியெறியப்பட்டிருக்கிறார். உடனே பக்கத்திலே இருந்த தோழர்கள் அவரைத் தூக்கியிருக்கிறார்கள். வேகமாகக் காரைக் கொண்டுவந்து நின்று கொண்டிருந்தவர் மீது மோதச் செய்து அவரைக் கொலை செய்யும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. எந்த சட்டமன்றச் உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக கடைத் தெருவிலே ஓரத்திலே நின்று கொண்டு இருந்தவரை மோதி அவர்மீது ஏற்றிவிட்டுப் போய்விடலாம் என்று கருதுவார்களானால் ஊரிலே இருக்கின்ற எந்த பெரிய மனிதர்களும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களுக்கு உள்ளாக நேரிடும். இடித்துவிட்ட கார் அங்கே நிறகவில்லை. மக்கள் அந்தக் காரைத் துரத்தியிருக்கிறார்கள், கல் எறிந்து இருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு வேறு ஏதேதோ நடைபெற்றிருக்கிறது. அதன் தொடர்ச்சியாக என்ன ஆயிற்று என்பதை அரசாங்கம் தான் தெரிவிக்க வேண்டும்.

காருடன் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ.-வை காரை விட்டு மோதித் தாக்கிவிட்டு—அதுவும் நடுத்தெருவிலே நின்ற கார் என்றால் கூட நான் சந்தேகப்படுவேன்—ஓரத்திலே காருடன் நின்றிருந்தபோது தாக்கிவிட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள் என்றால்—நல்லவேளை அந்த இடத்திலே நான் இல்லை என்கூட எண்ணினேன்—இன்றைக்கு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் பெயரும்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

இராமச்சந்திரன் தான், இப்படி இராமச்சந்திரன்களுக்கு எல்லாம் இந்தக் கதி வரக்கூடாது என்று நான் மனதார விரும்புகிறேன். தாக்குவது, சட்டமன்ற உறுப்பினரை அடிப்பது, 10 பேர்கள் இருக்கிற இடத்திலே தகராறு ஏற்படுவது என்பது வேறு. எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் யாருடைய துணையில் இருந்தாலும் எந்த அதிகாரியின் தயவு இருந்தாலும் திட்டமிட்டு தொடர்ந்து வந்து காரைக் கொண்டுபோய் இடிப்பது என்பதைப் போன்ற பதட்டம் ஏற்படுத்தும் நிலை மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சி. அதைவிட சபாநாயகர் அவர்களே வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது என்று நம்புகிறேன்.

பள்ளியினுடைய திறப்புவிழா நிகழ்ச்சியிலே நான் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற அந்தத் தீர்மானம் சரியற்றது என்று அறிவித்திருப்பார்களானால் நான்கூடப் போய் இருக்க மாட்டேன். பள்ளிக்கூட திறப்பு விழாக்களுக்கோ மற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கோ போகவேண்டுமென்று விரும்புகிறான் அல்ல நான். அந்த ஆர்வம் உள்ள வயதை உடையவன் அல்ல. அந்தப் பஞ்சாயத்து நிறைவேற்றிய தீர்மானம் தவறாக இருந்தால் தெரிவிக்க வேண்டியவர்கள் அதிகாரிகள். அப்படி அதிகாரிகளும் தவறு செய்திருந்தால் கோர்ட்டிலே அதற்காக 'ஸ்டே' தடை ஆணை வாங்கியிருக்கலாம். அந்தத் தீர்மானத்தைத் தவறு என்று அறிவித்துவிட்டு அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஆளுங்கட்சியின் சார்பாக விழாலை நடத்தியிருக்கலாம். மேலே இருக்கின்ற ஆளுங்கட்சியினருக்கு இது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்க முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினருடைய உணர்வு, காரணமாக அது என் உரிமை என்று சொல்லி அதற்கான ஒரு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு இருப்பது அந்தப் பகுதியிலே ஒரு ஆத்திரமூட்டும் நிலைய ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் அங்கே—நான் அதைவிட முக்கியமாகக் கருதுகின்ற மற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தமுடியாத அளவிற்கு—144 போட்டு தடை செய்திருக்கிறார்கள். பகலிலே இரண்டரை மணியளவிற்கு கலைஞர் அவர்களுக்கு தொலைபேசியிலே செய்தி வந்திருக்கிறது, செஞ்சி இராமச்சந்திரன் மீது காரை ஏற்றிவிட்டார்கள், அவர் என்ன ஆவார் என்று சொல்லமுடியாது, மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றரை அல்லது ஒன்றே முக்கால் மணிக்கு நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். அந்தக் காவல் நிலையத்திலே, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நடைபெற்றவற்றை வேறு விதமாக வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பகல் ஒன்றரை மணிக்கு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் இரவு இரண்டு மணிக்குத்தான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அந்தத் தாக்குதலை நடத்தியவர் ஊரில்தான் இருந்தார். அந்த ஊரைவிட்டு வேறு எங்கும் போய்விடவில்லை. நான் எட்டு மணிக்கு செஞ்சிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். பொதுக் கூட்டம் நிறுத்தப்பட்டதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. அங்கிருந்த நண்பர்கள் கூட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்தில், ஒரு மாவட்டச் செயலாளர் அடிபட்டுக் கிடக்கும்பொழுது வீரம் காட்டாதீர்கள் என்று தடுத்து அனுப்பினேன். வெளியூரிலிருந்து 50 பேர், 100 பேர் வந்திருந்தார்கள், அவர்கள் என்னைப் பார்த்தார்கள். திரு. இராமச்சந்திரனை மருத்துவ மனையிலே பார்ச்சுச் சென்ற பொழுது அவர் அங்கே இல்லை, ஐந்தரை மணிக்கே கடலுருக்கு அவரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் ஆறரை மணி, ஏழு மணி சுமாருக்கு அங்கு போய்ச் சேர்ந்திருப்பார். காவலர்கள் சிலரை நடைபெற்றவைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள், இப்படி ஒரு அநீதி நடைபெறக்கூடாது, நடைபெற்றுவிட்டது, ஆனால் இராமச்சந்திரன் பிழைத்துக் கொள்வார் என்று நம்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

இவ்வளவு நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு 8 மணி முதல் 10 மணி வரையில் நான் டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் இருந்தேன். நண்பர்கள் ஒவ்வொரு செய்தியாகச் சொன்னார்கள். கூடியவரையில் அவர்களை அமைதிப்படுத்திவிட்டு இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு நமக்கிருக்கிறது. ஆத்திரப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, பத்தரை மணிக்குப் புறப்படும் வரையில் காவல் நிலையத்துடன் தொடர்பு கொண்டு டி.எஸ்.பி. இருக்கிறாரா, எஸ்.பி. இருக்கிறாரா, மாவட்டக் கலெக்டர் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறாரா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்பினேன். அவர்கள் இருந்தால் முறையான செய்தியை அறிந்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் தொடர்பு கொள்ள விரும்பினேன். எங்கள் தோழர்கள் காவல் நிலையத்துடன் தொடர்பு கொண்டு பெர்முது அங்கிருந்தவர்கள் எஸ்.பி. இருக்கிறார், டி.எஸ்.பி. இருக்கிறார் என்று பதில் அளித்தார்கள். ஆனால் அன்பழகன், எம்.எல்.ஏ., பேச வேண்டுமென்று சொன்னவுடன் வைக்கப்பட்ட போன் அதற்குப்பிறகு எடுக்கப்படவே இல்லை. நான் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர், அதிகாரிகளை அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசிப் பழக்கப்பட்டவன் அல்ல.

ஆனால் இப்படியொரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு, அதில் உள்ள நியாயம் என்ன, உண்மை என்ன என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. மாலையிலே, பேசுவதாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கூட்டம் நிறுத்தப்படுகிறது. அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் அந்தக் கூட்டம் நடக்குமிடத்தில் இருந்த 200

[திரு.க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 12]

புழுவலைட்டுகள் மாலை நான்கு மணிக்கு உடைக்கப்படுகின்றன. அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடை கொளுத்தப்படுகிறது. எல்லாம், ஒரு கட்சியின் ஆதரவில் செய்த காரியம் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்வதற்கு எங்களிடத்திலே ஆதாரம் இருக்கிறது, ஆனால் எங்களுடைய ஆதாரம் இந்த அவையிலே எடுபடுமோ, எடுபடாதோ தெரியாது. அங்கு மேடை கொளுத்தப்பட்ட பிறகு, அந்த மேடையைப் போட்ட தொழிலாளி தன்னுடைய பணத்தி லிருந்து போட்ட மேடை, அதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது: என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று என்னிடத்தில் முறையிடு கிறார். காவல் நிலையத்தில், என்ன செய்தி என்று கேட்ப தற்காக டெலிபோன் செய்தால் என்னிடத்தில் பேசக்கூட யாரும் தயாராக இல்லை. காவல் நிலையம் ஆளுங்கட்சிக்குத் தான் சொந்தம் என்ற ஒரு எண்ணத்தில், எதோ ஒரு சூழ்நிலை யில், மீறி அன்பழகனிடத்தில் பேசினால் நம் மீது குற்றம் வந்து விடும் என்ற கருத்தில் யாரும் பேசவில்லை.

நான் பத்தேகால், பத்தரை மணிக்கு அங்கிருந்து கடலா ருக்குப் புறப்பட்டேன், செஞ்சி இராமச்சந்திரனின் நிலை புரியாத நிலையில். அப்படிப் புறப்படும் வரையில் பக்கத்து அறையில் தங்குவதாக இருந்த அதிகாரிகள் கூட வரவில்லை. அதற்குப் பிறகு வந்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பார்க்க வந்த தோழர் களை டி.பி. யில் தங்கிவிட்டுக் காலையிலே செல்லும்படி சொல்லி விட்டுச் சென்றேன். இரவு ஒரு மணிக்கு அவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கைது செய்ததைக்கூட பெரிய பிரச்சனையாக நான் கருதவில்லை. ஆனால் அவர்கள் மீது வழக்கு ஜோடிக்கும் அளவிற்கு மூளை எப்படி வேலை செய்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். போலீஸ் காரனின் மூளையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆசிரியராக இருந்த என்னால். அந்த முறையில், முதல் கட்டத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையே, காலத்தை மாற்றி, ஒன்றே முக்கால் மணிக்கு நடந்ததை மூன்று, மூன்றரை மணிக்கு நடந்ததாகவும், அதற்கு முன்கூட்டியே பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற தாகவும், முன்னால் கட்ட வேண்டிய குதிரையை வண்டிக்குப் பின்னால் கட்டினால் வண்டி ஓடாது என்ற எண்ணத்தில், அந்தவழக்கி ல் ஓரளவுக்கு நியாயம் கிடைப்பதற்குப் பதிலாக வேறுவிதமான நிலைமைகளுக்கு ஆளாகிவிடும் என்று சந்தேகிக்கின்ற அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. நல்லவேளை யாக நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன், சைக்கியேட்ரிஸ்ட் டிடம் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப்போக மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஆனால், அந்த அளவிற்கு, எனக்குக்கூட விவரம் தெரி விக்க முன் வரவில்லை. நான் அமைச்சராக இருந்தவன், ஒரு கட்சியின் பொதுச் செயலாளர், எந்த போலீஸ் அதிகாரியின்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. க. அன்பழகன்]

யோக்கியதைக்கும் என்னுடைய யோக்கியதை குறைவானது அல்ல, எனக்கு அந்த விவரங்களைச் சொல்லி, அதில் எனக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டிருந்தால் இந்த உணர்ச்சியோடு கூட நான் பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்தச் செய்தியைச் சொல்லிவிட்டால் சட்டமன்றத்தில் சொல்லிவிடுவார். ஆகவே, இவ்விடத்தில் பேச்சு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று காவல் துறை கருதினால் அவர்களுக்கு உள்நோக்கம் இருக்கிறதா அல்லவா என்பதை ஆளுங்கட்சியினரும், அமைச்சர்களும் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இங்கே இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கே உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நிலையைக் காணும்போது அது ஒரு தொடர்கதையாக வருகிறதோ என்று சந்தேகிக்கிறேன். அதற்காக நான் யாரையும் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. 'அட்மர்ஸ்பியரைச்' சந்தேகிக்கிறேன். அதற்காகவும் நான் யாரையும் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. அப்படித் துணிச்சலாகக் காரியம் செய்துவிட்டால் தப்பித்து வ்டலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பொது மக்கள் தீர்ப்பு அளிப்பார்கள், அது வேறு. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு மாபெரும் கடமையிருக்கிறது. அந்தக் கடமை இந்த அரசு பொறுப்பாகச் செய்கிறதா என்று அறிய இந்தப் பிரச்னையை அவையின், அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டிய கடமையிருப்பதால், இதில் இன்னும் பலரும் வாதிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால்—ஏற்படக்கூடிய காரியம் அல்ல, ஏற்பட்டுவிட்ட காரியம்—எனவே, இதற்காக அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டும். இந்த அவையை ஒத்திவைப்பது வழக்கம் இல்லை என்றாலும், ஒத்திவைக்காமலேயே ஒத்திவைக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அப்படி ஒத்திவைக்காமலே ஒத்திவைப்பதைவிட, ஒத்திவைத்துவிட்டு அந்த அடிப்படையிலே விவாதிக்க நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவரவர்கள், அவர்களுக்கு வந்த தகவலை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு வந்த தகவலின்படி அங்கே நடந்திருக்கிற சம்பவம், சட்டமன்ற உறுப்பினர் அங்கே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார், பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், விழாவிலே கலந்து கொள்ளச் சென்ற அவரும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு என்ன முக்கிய காரணம்?

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொகுதி அமைப்பாளருடைய பெயர் பத்திரிகையிலேயோ, கல்லிலேயோ இல்லையென்ற காரணத்தால்தான் அந்த

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1979 மார்ச் 12]

விழாவிலே இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் ஏற்பட்டதாக எனக்கு வந்த தகவலிலிருந்து தெரிய வருகிறது. நான் முன்னமே குறிப்பிட்டேன், இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் நடைபெறும்போது, என்ன வரையறைகளை, வரம்புகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அறிவிக்குமானால், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வராது என்று. அதற்கு மேலாக அங்கே உள்ள நிலைமையென்னவென்றால், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த வருடைய சினிமா கொட்டகை தாக்கப்பட்டிருக்கிறது, கார் நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறது; இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே மிகவும் பதட்டமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, அனைத்துத் தரப்புப் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, மக்களுடைய பாதுகாப்புக்கு வழி இல்லாத மிக அசிங்கமான நிலைமை நிலவுகின்ற காரணத்தாலே; சட்டம், ஒழுங்கு சீர்கெட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுகிற காரணத்தாலே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், அதாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லையென்று சொன்னால், யாருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று பொதுமக்களுடைய மத்தியிலே பீதியான நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், இந்த நிலைமைகளை விரிவாகவும், தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இந்தப் பிரச்சனையை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்களை நேற்றையதினம் தாக்கியதாக, ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக துணைத் தலைவரவர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நேரடியாக அது சம்பந்தமாக தகவல்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்க வில்லையென்று சொன்னாலும், பத்திரிகை வாயிலாகவும், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் கூறியதிலேயிருந்தும் தெரிய வருவதைப் பார்க்கின்ற பொழுது, உண்மையிலே இது வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி என்பதனை நிச்சயமாக நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். எதிர்க்கட்சியினருக்கு இம்மாதிரி நடப்பது இது முதல் தடவை அன்று, இதற்கு முன்னதாகவும் இந்த ஆட்சியில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று இந்த மாமன்றத்தில் நாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம், ஆக, இந்த அளவுக்குச் சட்டம்—ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க இந்த அரசு தவறியிருக்கிற காரணத்தாலும், அது மட்டுமல்லாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே இந்த நாட்டில் பாதுகாப்பற்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இது ஒரு மோசமான சூழ்நிலை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்றால், என்னைக் கேட்டால், ஏற்கெனவே, நம்முடைய முதலமைச்சர

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று. அவ்வாறு கூறியதன் விளைவாக, எந்தக் காரியத்தையும் மக்களே பார்த்துக்கொள்கின்ற அளவுக்கு வந்து விட்டார்கள். அப்படி ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னால், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள மக்களும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைதான் ஏற்பட்டுவிட்டதா என்பதையும் நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, இந்த அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாக இது இருக்கிறது. ஆகவே, தாங்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, மேலும் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறா வண்ணம் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது என்பதை அறிய இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தாக்கப்பட்ட காரணமாக இரண்டு விஷயங்களை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒன்று, அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு தீர்மானம் போட்டால், அவர்களுக்கு தீர்மானத்திற்கான உரிமையை அளிப்பது உண்டா இல்லையா என்பது, மற்றொன்று உறுப்பினர் பெயரை இணைத்திருக்க வேண்டும், கலந்திருக்க வேண்டும் என்பது.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விழாவிலே திறந்து வைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் அழைத்திருக்கும் போது, பிரதம மந்திரி அவர்களை அழைத்து வந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் முதல் நாள் அதே விழாவினை திறந்து வைத்தால் உங்களுக்கு என்ன உணர்வு இருக்கும் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நிகழ்ச்சியை திறந்து வைக்கிறார்கள் என்றால், அது அனுமதிக்கப்படுகிறது. அப்படி திறந்து வைத்தவர்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதனை தடுப்பதற்கு எல்லா விதமான முயற்சியும் செய்யப்படுகிறது என்ற நிலை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. இந்த பஞ்சாயத்தைப் பொருத்தவரையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை மன்னார்குடியிலே ஒரு நீர்த்தொட்டி திறந்து வைக்க அழைக்கப்பட்டதாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயர் விடப்படுகிறது. செஞ்சியில் ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வீதியிலே நடந்து கொண்டிருக்கும்போது கார் ஏற்றித் தாக்கப்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 மார்ச் 12]

பட்டார் என்று சொன்னால், அப்புறம் அந்தக் கார் ஓடி விட்டதாம்—இப்படிச் சொன்னால், யார் யாரை வேண்டுமானாலும் கொலை செய்யலாம், எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்று இல்லை—யாரை வேண்டுமானாலும் யார்வேண்டுமானாலும் கொலை செய்யலாம். பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இதைபற்றி பகிரங்கமாக விசாரிப்பதற்கு உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய நீதிபதிகளைக் கொண்டு, விசாரிக்க வேண்டும்.

அண்மையில் கூட இரண்டு பேர் கொலை செய்யப்பட்ட போது, தமிழகத்திலே இருக்கிற கம்யூனிஸ்டுகளையெல்லாம் நக்ஸலைட்டுகள் என்று கைது செய்தீர்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் படுகொலைக்காக ஒருவரை கைது செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளைக் கொண்டு முறையாக பாரபட்சமற்ற முறையில் விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்றும் அதுபற்றி விளக்கமாக விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கிற சில விழாக்களிலே, சில நாட்களிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் அழைக்கப்படாமலேயே விழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு இந்த அவையிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சொல்லப்படுகின்ற நேரத்திலே எல்லாம் விழாக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறவர்கள் செயல்கள் இது, அது தவறாக, இருந்தாலும் அது விஷயத்தில் அரசு ஆலோசனை தான் சொல்ல முடியும் தவிர அவர்களை கட்டாயப்படுத்த முடியாது என்கிற அளவிலே இங்கே பதில்கள் தரப்பட்டன. இந்தச் சூழ்நிலையில் அந்த அமைப்பு ஒரு கட்டத்தை திறக்க முறையாக தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அதனை முறையாக நடத்தி அழைப்பிதழ்கள் அச்சடித்து இந்த விழா விற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிற இதிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் அந்தத் தொகுதியுடைய சட்டமன்ற அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அழைக்கப்படவில்லை. அவருடைய பெயர் அழைப்பிதழிலே சேர்க்கப்படவில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சுந்தரராஜன் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். நான் நேற்றைய தினம் அங்கே சென்றிருந்தேன். அங்கே விசாரணை செய்த அடிப்படையில்தான் பேசுகிறேன். அந்த ஒரே காரணத்திற்காக அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் ஆணையர் அவர்களையும் முன்னாள் தலைவர் அவர்களையும், அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தற்கால தலைவரையும் பயமுறுத்தி, எங்களுடைய பெயர் சேர்க்கப்படாததால் அதை நாங்களே திறந்து வைக்கிறோம்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. எம் ஏ. லத்தீப்]

என்று, அந்த ஊர் மக்கள் தடுத்தும் கேளாமல், முன்னாலே மக்கள் இருந்தால் நாங்கள் பிளகதவு வழியாக திறக்கிறோம் என்று சொல்கிற நிலைமையை நாட்டிலே பாராட்டுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த தொகுதியில் உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினரை தலைமை வைத்து நடத்துவது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நமக்கும் நாட்டுக்கும் நல்லதா என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

இன்னொன்று, திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்களை நிச்சயமாக கொலை செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு செய்து இருக்கிறார்கள். அதிலே கிரிமினல் கான்ஸ்பிரசி இருக்கிறது. அதற்கு நோக்கம் இருக்கிறது. அதற்கு நோக்கம் என்னவென்றால் அவர்களுடைய பெயர் அங்கே சேர்க்கப்படாத காரணத்தால் கோபமுற்று இருக்கிறார்கள். ஒன்று, இரு தரப்பினரையும் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறபோது அரசியல் கட்சிகளில் இருப்பவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இருக்கலாம், எதிர்க் கட்சியிலும் இருக்கலாம். ஒரு நிகழ்ச்சியில் பங்குகொள்ள உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அதற்காக உரிமை கொண்டாட முடியாது. ஒரு நிகழ்ச்சியில் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கலந்து கொள்ள உரிமை பெற்று இருக்கிறார் என்றாலும், ஒரு நிகழ்ச்சியை நடத்துகின்றவர்கள், எந்த வகையில் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிறார்களோ அந்த வகையில் தான் அதனை நடத்தப்போகிறோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், அதனைப் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வேறு காரணமாக செஞ்சி நகரத்திற்கு வந்து தோழர்களோடு பேசிக்கொண்டு இருந்தபோது தொடர்ந்து வந்து அவர்கள் வந்த காரை திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரனை நோக்கி அவர்கள் வேகமாக விட்டு இருக்கிறார்கள். என்றால், அவர்களைக் கொலை செய்ய வேண்டும், திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரனை கொலை செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு சதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மற்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கும், தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த கதி என்றால், அவர் என்ன குற்றம் செய்தார்? அங்கே இருக்கிற ஒன்றிய ஆணையாளர், ஒன்றியத் தலைவர் ஆகியோர் இருவரும் சேர்ந்து நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களைக் கொண்டு அந்தப்பள்ளிக்கூடத்தை திறந்து வைப்பது என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர் பள்ளிக்கூடத்தை திறந்து வைக்கக்கூடாதா? பள்ளிக்கூடம் திறந்து வைப்பது இருக்கட்டும். எத்தனை இதயங்களில் அவர் கல்வியின் கண்களை திறந்து இருக்கிறார் என்பதை இந்த நாடே

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 12]

அறியும். அவர் கல்லூரியில் பேராசிரியராக இருந்து எத்தனை இதயங்களில் ஒளிமயமான கல்வி உணர்வுகளை திறந்து வைத்து இருப்பார். அதற்கு இந்த முடிவா?

அரசாங்கம் இதனைச் சாதாரணமாகக் 'கருதக்கூடாது. இதிலே அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செய்தது என்று சொல்லவில்லை. இது குறித்து முறையாக அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக, எல்லா விவரங்களையும் சொல்லி, பிரச்சினையைக் குறித்து நானே நேரடியாகச் சென்று விவரங்களைத் தெரிந்து வைத்து இருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால், நானும் மற்றவர்களும் விரிவாக பேச வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், இந்தப் பொருள் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று வேண்டுமோ விடுத்து, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவைமுன் முன்மொழிகிறேன்.

*திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்த சம்பவங்கள் குறித்து எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவரமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் சீரியஸ்ஸான விஷயம். பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த பள்ளிக்கூடத் திறப்புவிழா, அந்தத் திறப்பு விழா எப்படி நடத்துவது என்பது குறித்து முன்கூட்டியே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உறுப்பினர்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஒன்றியத்தின் அதிகாரியாக இருக்கும் ஆணையாளர் இதிலே சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார். தங்களுடைய பெயர்கள் அதிலே இல்லை என்று சொன்னால் அந்த ஆணையாளரை கூப்பிட்டு இந்த அரசு எல்லோரையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி சமாதானப் படுத்தியிருக்கலாம். அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டு, எப்படியாவது அந்த விழாவை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் அல்லது வேறு விதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்குவது சரிதானா? அதுவும் முன்கூட்டியே இப்படி நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு இருக்கிறபோது, அது அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கும், அரசும் இதை முன்கூட்டியே அறியும். ஆகவே, அந்த அவகாசத்தை வைத்து அரசாங்கம் இந்த விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளை தடுத்து இருக்கலாம். அதோடு தீர்மானம் போட்டபடிதான் அவர்கள் இன்விடேஷன் அடித்து இருக்கிறார்கள். அப்போது நாடாளுமன்ற உறுப்பினரையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அந்த முறையை அவர்கள் கையாண்டு இருக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு அத்துமீறிய செயலில் சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு இந்த நிகழ்ச்சிகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இது ஒன்று.

[1979 மார்ச் 12] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

சுரும்பலகையில் தன்னுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் பெயர் பொறிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள், இப்போது பொறிக்கப்பட்டு விட்டதா? பொறிக்கப்படவில்லை. வேறு விஷயம் அல்லவா பொறிக்கப்பட்டு வந்து இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அந்தப் பிரச்சினை அதோடு மட்டும் நிற்க வில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் கூறியது மாதிரி அந்தச் சம்பவம் செஞ்சிக்கு 7 மைலுக்கு அப்பால் நடந்தது. ஆனால் செஞ்சி நகரத்திற்கு வந்து திரு. செஞ்சி ராமச்சந்திரனை பார்த்து காரை செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவை என்ன? ஆகவேதான் சொல்கிறேன், இது திட்டமிட்டு சதி செய்யப்பட்டது. நல்லவேளை அங்கே இருந்தவர்கள் அவரை வேறு வகையில் தூக்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். அதனால் தான் எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டதோடு போய்விட்டது. இல்லா விட்டால் நிலைமை வேறு விதமாகப் போய் உயிர் பிரிந்து போகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கும்.

இரண்டாவதாக, சட்டத்தைத் தன் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு, தாக்குதல் நடத்தியிருக்கின்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று பார்த்தால், எனக்குத் தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற ஆளும் கட்சி பத்திரிகைகளில் எதிர் கட்சிகளையும் குறிப்பாக பிரதான எதிர்க்கட்சியையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் மீது ஆத்திர மூட்டக்கூடிய வகையில் சில கட்டுரைகளை சிலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்ப வில்லை; அது உங்களுக்குத் தெரியும். இது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இது செஞ்சியோடு நிற்கிற காரியமல்ல; இந்தப் போக்கு பல்வேறு இடங்களுக்கு பரவக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செஞ்சியோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். வேறு இடங்களுக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை அனுமதித்தால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் பல்வேறு இடங்களுக்கும் பரவி விடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிவிடும். அப்படி ஏற்பட்டால் ஜனநாயகம் பாழ்பட்டுப் போகும். பள்ளிக் கூட திறப்பு விழாவை ஆளும் கட்சியினரை வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டும்; அப்படி இல்லை என்றால் இப்படித்தான் செய்தோம் என்று திட்டமிட்டு செய்கின்ற காரியங்களை அனுமதித்தால் இந்த நிலைமை நாடு பூராவும் வேறு விதமாக பரவிவிடக்கூடிய நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்படும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட ஆத்திரமூட்டும் செயல்களில் ஆளும் கட்சியினர் ஈடுபட்டாலும் தாங்கிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். வேண்டுமென்ற முறையில் காங்கிரஸ்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 மார்ச் 12]

கள் நடக்குமானால், நாட்டில் அமைதி இருக்க முடியாது. ஆகவே, இதுபற்றி விரிவாகப் பேசி, ஒரு முடிவு காண, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, செஞ்சியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இராமச்சந்திரன் அவர்களைக் கொலை செய்ய வேண்டுமென்ற தோக்கத்தில் அவர்மீது காரை மோதி காயம் ஏற்படுத்தி, அவர் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டு, சிகிச்சைப்பெற்று வருவதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு பின்னளியாக இருந்தது, மட்டப்பாறைதிராமத்தில் இருந்த பள்ளியைத் திறக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அதற்கு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரை வைத்து திறக்க வேண்டுமென்று முதலிலே திட்டமிட்டு இருந்ததாகவும், அதை மாற்ற ஆளும் கட்சியினர் முயற்சி செய்து, தாங்களே திறக்க வேண்டுமென்று நினைத்து ஒரு நாள் முன்கூட்டியே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மக்களுடைய எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் திறந்து வைத்ததாகவும் அதன் விளைவாக பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாகவும் இங்கே பேசினார்கள்.

ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல பத்திரிகைகளில் பல்வேறுவிதமான செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதனால் நான் அதைப்பற்றி விவாதிக்க ரூல் 42-ன் கீழ் என்னுடைய தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன். “தினகரன்” பத்திரிகையில் தந்த செய்தி ஒருவிதமாக இருக்கிறது. தினத்தந்தி பத்திரிகையில் வந்த செய்தி இன்னொருவிதமாக இருக்கிறது. தினத்தந்தியில் இதற்கான ஒரு பின்னணியையும் அமைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வேணுகோபால் அவர்கள் அந்த பள்ளிக்கூடத்தை திறந்து வைத்துவிட்டு, அதன் பின்னால் இந்திரா காங்கிரைசுச் சேர்ந்த பெருமாள் நயினா என்பவர்திரு. வேணுகோபால் காரை ஒட்டிவர, திறப்பு விழாவுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கின்ற வகையில் அவர் கார் முன்னால் மக்கள் மறியல் செய்து, அந்த காரை கல்லால் எறிந்து சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கல்லெறிப்பட்டு, அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் நெஞ்சிலே காயம் ஏற்பட்டது என்று தினத்தந்தியில் செய்தி போட்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பின்னால், செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தன்னுடைய கார் அருகிலே நின்று நண்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, பின்னால் வந்த கார் ஒன்று வேகமாக மோதி அவருக்கு காயம் ஏற்பட்டு, நண்பர்களுடைய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளால் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் காயம் ஏற்பட்டது

1979 மார்ச் 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

என்று மற்றொரு பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்தது. செய்திகள் எப்படி இருந்தாலும் ஜனநாயக மரபுப்படி, ஜனநாயக கடமையை ஆற்ற மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்; அவரை கொலை செய்வதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள்.

இதிலே இருக்கிற பின்னணியைப் பார்க்கிறபோது, ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் திறப்பு விழா நடத்தியதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் மக்களைத் தூண்டிவிட்டவர் செஞ்சி இராமச்சந்திரன்; ஆகவே, அவரை கொலை செய்ய வேண்டுமென்று சிட்டமிட்டு, அவர்மீது காரை மோதச் செய்தார்கள்; அந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மீதும் கல்லெறியப்பட்டு, காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அவருடைய காலுக்கும் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த முக்கியமான ஒரு நபர் அந்தக் காரை ஓட்டிச் சென்றிருக்கிறார். இதன் தொடர்பாக பலர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதன் பிறகு அந்த இந்திரா காங்கிரஸ்காரருடைய திமேட்டர் சினிமா கோட்டகையும் தீ வைக்கப்பட்டதாக செய்தி வந்திருக்கிறது.

[முற்பயல் 11-00.]

இது தொடர் கதையாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று கட்சி சார்புடைய பிரச்னை மாத்திரமல்ல இது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கும் அரசியல் காரணம் இருக்கிறது என்ற சந்தேகம் பலருக்கு எழுந்து குற்றச்சாட்டுகள் எழுப்பப்படுகின்றன.

இதே போல பல இடங்களில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடிய சூழ்நிலைகள் இருந்து வருகின்றன. இந்த சட்டப் பேரவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் உயிருக்குக் கூட ஆபத்து விளைவிக்கப்பட்டது. இந்த அளவுக்குச் சூழ்நிலை வளருமேயானால் யாருக்குமே பாதுகாப்பு கிடையாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஜனநாயகத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. யாருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்படுவதை மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆளும் கட்சியினர்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 12]

ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு செயல்படுவார்களேயானால் அது மிக வேதனைக்குரியது. இதையெல்லாம் அமைச்சரவை கவனிக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின்னணியாக எந்தக் காரணமும் இருக்கக்கூடாது. அந்தத் தொகுதி மக்கள் அவருக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆளும் கட்சியா, எதிர்க்கட்சியா என்று பார்க்காமல் அந்தந்தத் தொகுதிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் விழா நடத்துவதற்குரிய வகைகளில் அரசு பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்ற உண்மை நிலையை இந்த மன்றம் நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்துகிற வகையில் மேற்கொண்டு இங்கே விசாரணை நடத்துவதற்கு மாமன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமருகிறேன்.

*திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்றைய முன்தினம் செஞ்சி தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமத்தில் செஞ்சி தொகுதி சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தியும், அவரைக் கொல்வதற்குரிய முயற்சிகள் நடந்தன என்ற செய்தியும் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்திலேயும் பொது வாழ்க்கையிலேயும் நம்பிக்கை கொண்ட அத்தனைபேரும் கவலைப்படக் கூடியனவாகும். தாக்கப்பட்டவர் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்பது இங்கே பிரச்சினை இல்லை. பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு எத்தகைய பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பினை அவர்கள் ஆற்றக் கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு இத்தகைய இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி எல்லோரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எனக்கு ஒரு சம்பவம் நினைவுக்கு வருகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர கலைஞர் அவர்களால் கதை-வசனம் எழுத பட்டு மந்திரி குமாரி என்ற ஒரு திரைப்படம் வந்திருந்தது. அந்தப் படத்தில் பாம்பு தவளையை விழுங்காமல் இருந்தால், புலி ஆட்டைக் கொல்லாமல் இருந்தால், கொக்கு மீனைக் கொத்தாமல் இருந்தால் நானும் கொலை செய்யாமல் இருப்பேன், கொள்ளை அடிக்காமல் இருப்பேன் கொலை செய்வது ஒரு கலை என்று திரு. எஸ். ஏ. நடராஜன் அவர்கள் சொல்வதாக ஒரு காட்சி வருகிறது. அந்தக் காட்சி என்னுடைய நினைவுக்கு வருகிறது. அவர்கள் அதனை ஒரு கற்பனையாகத்தான் வடித்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி கற்பனைச் சம்பவங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம், அதாவது

1979 மார்ச் 12] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

கொலை செய்வது எல்லாம் கற்பனைக் கதைகளில் இருக்கலாமே ஒழிய நாட்டிலே அடிக்கடி நடக்கின்ற உண்மை நிகழ்ச்சியாக ஆக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தாக்கப்படுபவர் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்பது பிரச்சினை அல்ல. இந்த நாட்டில் இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் ஒரு சங்கிலித் தொடர். போல அடிக்கடி நாட்டிலே இப்போது நடைபெறுகின்றன. இம்மாதிரி நடந்தால் தமிழ் நாட்டினுடைய அரசியல் அமைதிக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் எதிர்காலத்திலே ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் ஆகவே நடந்திருக்கின்ற இந்த சம்பவத்தை விசாரிக்க ஒரு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மை நிலையைக் கண்டறிய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே மிகவும் அவசியமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த இந்தப் பிரச்சினை குறித்து விவாதிப்பதற்கு இன்றைய சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாக இருக்காது, இது இரங்கற் தீர்மானமாக ஆகியிருக்கலாம், அந்த அளவிற்கு கொலை முயற்சி செஞ்சியில் நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டு இந்தப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவம் குறித்து அவர்கள் பேசினார்கள். மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது உண்மையிலேயே அத்தகைய ஒரு இரங்கற் தீர்மானம் வருவதற்கு நிச்சயமாக நாங்களும் அனுமதித்து இருக்க மாட்டோம். அந்தச் சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதும் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களைப் பற்றியும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்பதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அதேபோல் நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்கவிரும்புவது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் அவர்களைப் பற்றியும் அதேபோல் ஒரு இரங்கற் தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்தில் வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையையும் நிச்சயமாக பேராசிரியர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எப்படி அருமை நண்பர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியுமோ அதேபோல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் அவர்களைப் பற்றியும் நிச்சயமாக பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இந்தப்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 12]

பிரச்சனையை அணுகுகிறபோது, என்ன நடந்தது என்பதை நாம் பார்க்கிற அதேநேரத்தில் எந்நகர் காரியம் நடந்தாலும் அது வன்முறையில் கொண்டுபோய் விடுமானால் அது எந்த அளவிற்கு நிலைமைகளை வளர்த்துவிடும் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம். ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் ‘violence is a double-edged weapon’ என்று. வன்முறை என்பது இரண்டு முனைக் கத்தி என்று குறிப்பிடுவார்கள். அதேபோல் எந்த அளவிற்கு அந்த நிலைமை கொண்டு போகும் என்பதை நாம் நிச்சயமாகச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். இங்கே ஒருகணம் ஒருவர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்பதையும் இன்னொருவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்பதையும் நாம் மறந்து நடைபெற்ற சம்பவத்தைத் தொகுத்துப் பார்த்தோமானால் உண்மை என்ன, நிலைமைகள் என்ன என்பதை நாம் நன்றாகப் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். ஏனென்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினரும் அதே தொகுதியைச் சேர்ந்தவர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் அதே தொகுதியைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் என்று பார்ப்பதைவிட இரண்டு பேர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற அடிப்படையில் நாம் அந்தப் பிரச்சனையை அணுகுவோமானால் அங்கு என்ன நடந்தது என்பதை நமக்கு நிச்சயமாக எடுத்துக்காட்டும். செஞ்சி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் திருவதிக்குண்ணம் என்பது ஊராட்சியின் பெயர். அந்த ஊராட்சி எல்லையில் மட்டப் பாறை என்பது சிற்றூர். அந்தச் சிற்றூரில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பில் துவக்கப் பள்ளிக் கட்டடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பள்ளிக் கட்டடத்தை திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் செஞ்சி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியை பேராசிரியரை வைத்து ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்து அதை சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் தலைமையில் பேராசிரியர் வந்து திறந்து வைக்கவும் முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் திரு. பெருமாள் நயினார் முன்னிலையிலும் என்று அந்த நோட்டீஸ் அச்சடிக்கப்பெற்று 11-ம் தேதி அந்தப் பள்ளிக்கூட நிகழ்ச்சி இருந்தது. இதற்கிடையில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் இந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்த நிகழ்ச்சியை எங்களைக் கலக்காமல் செய்கிறீர்கள், அரசாங்கத்தைக் கலக்காமல் செய்கிறீர்கள், தயவு செய்து இந்த நிகழ்ச்சி வேண்டாம்” என்று சொல்லியதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பும் ஒன்றிய ஆணையாளர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிவிப்பு 7—3—1979 அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

‘திருவதிக்குண்ணம் மதுரா மட்டப்பாறையில் இருக்கும் செஞ்சி ஊராட்சி ஒன்றிய ஆரம்பப் பள்ளிக் கட்டடமானது ஊராட்சி நிதி, ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியைக் கொண்டு கட்டி முடித்த பள்ளிக்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கட்டடத்தை திருவத்திக்குண்ணம் ஊராட்சி தலைவரான தாங்கள் 11—3—1979-ல் அதிகார பூர்வமாக திறக்க விழா நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்து அதற்கான அழைப்பும் அந்த அழைப்பில் நிகழ்ச்சி நிரலும் அச்சிடப்பட்டிருப்பது எனது கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

மேலும் செஞ்சி ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையராகிய என் பெயரை என்னைக் கேட்காமலும் என் சம்மதத்தைப் பெறாமலும் திறப்பு விழா அழைப்பிதழில் போடப்பட்டுள்ளதை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மேற்படி பள்ளிக் கட்டடமானது அரசு மானியத்திலிருந்தும், ஊராட்சி ஒன்றிய பங்குத் தொகையிலிருந்தும் கட்டப்பட்டுள்ளதே தவிர பஞ்சாயத்து பணத்திலிருந்து கட்டப்படவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கும் அக்கட்டடத்திற்கும் ஏதும் சம்பந்தம் இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஒரு பள்ளிக் கட்டடத்தை ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகிகளின் ஒப்புதல் பெறாமல் திறக்க முற்படுவது சட்ட புறம்பான ஒரு காரியமாகும். . . . என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-10]

இன்னும் கடிதம் போகிறது; நேரிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எழுத்து மூலமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது ஊராட்சி ஒன்றியம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் தெரிவிக்காமல், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் அனுமதி பெறாமலேயே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இதே பள்ளிக்கூடத்தை திறந்து வைக்க வேண்டும் என்று வேறு சிலர் முயற்சி எடுத்து அவர்களும் ஒரு நோட்டீஸை போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திறந்து வைப்பது என்றும், அந்தப் பகுதியிலுள்ள தேவநாதன் என்பவர் தலைமை வகிப்பது என்றும், பெருமாள் நயினார் முன்னிலை என்றும் நோட்டீஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. பெருமாள் நயினார் அவர்களின் பெயர் இரண்டு நோட்டீஸ்களிலும் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஆம். இரண்டு இடங்களிலும் பெருமாள் நயினாரின் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அவர் காமன் ஃபாக்டராக இருக்கிறார். இப்படி அவர்களும் ஒரு நோட்டீஸை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பில் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள அதிகாரிகள் இரு தரப்பாரையும் அணுகி பேசி, தயவு செய்து இந்த நிகழ்ச்சிகள் வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சரி என்று சட்டமன்ற உறுப்பினரும் சொல்லியிருக்கிறார். பின்னால் டெப்யூடி சூப்பிர

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1979 மார்ச் 12]

டண்ட் ஆஃப் போலீஸ், செஞ்சி தாசில்தார் இவர்கள் அந்த இடத்திற்கும் சென்றிருக்கிறார்கள். 10-ஆம் தேதி எம்.பி., திறந்து வைப்பது, 11-ஆம் தேதி பேராசிரியர் திறந்து வைப்பது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. 10-ந் தேதி நிகழ்ச்சிக்கு யாரும் வரவில்லை. ஆனால், அன்று காலை 11½ மணியளவில் முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந்தலைவர் பெருமாள் நயினார் அவர்களும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வேணுகோபால் அவர்களும் திறந்து வைக்க அங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு வந்து பார்த்த போது, அங்கே யாரும் இல்லை. கட்டடமும் பூட்டப்பட்டிருந்தது. வந்தவர்கள் தாங்கள் திறந்து வைத்ததாக எழுதி வைத்துக் கொண்டு திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். பின்னால் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் தாசில்தாரும் அந்த ஊருக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கு நின்று கொண்டிருந்தவர்களிடம் நீங்கள் செய்வது சரியல்ல உடனடியாக நீங்கள் போய்விடுங்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று எம்.பி.,யும் மற்றவர்களும் போய்விட்டார்கள். பின்னால் அதே ஊருக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் அவரைச் சேர்ந்த சிலரும் போயிருக்கிறார்கள். அங்கு நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்பது அவரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. பின்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினரும் திரும்பி வந்து விட்டார்கள்.

வருகிற பொழுது செஞ்சி டவுனில் தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு அருகில் கும்பலாக நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் அங்கு வந்து கொண்டிருந்த எம்.பி. யின் காரில் கல்லெடுத்து அடித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி கல்லடிக்கின்ற பொழுது, காரின் முன்னாலிருந்த கண்ணாடி உடைந்திருக்கிறது. காரிலிருந்தவர்களுக்கு அடிபட்டிருக்கிறது. பாபு என்பவர் அந்தக் காரில் இருந்தவர், அவரது முகத்தில் அடிபட்டு, வாயில் பற்கள் உதிர்ந்திருக்கின்றன. ரத்தம் சொட்ட சொட்ட காவல் நிலையத்திற்குள் சென்றிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் பெருமாள் நயினார் இவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். முதலாவது இங்குதான் வன்முறை ஆரம்பித்திருக்கிறது. இவர்கள் விழா நிகழ்ச்சி நடைபெறவிருந்த இடத்திற்கு போய்விட்டு, திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தபோது, செஞ்சி நகரத்திலுள்ள தீயணைப்பு நிலையத்தின் அருகில், கும்பலாக நின்று கொண்டிருந்தவர்கள்—வன்முறைச் செயலில் இறங்கியதன் காரணமாகத்தான் இந்தனை சம்பவங்களும் நடைபெற்றுள்ளன. இவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர், அவர்களுக்கு ஆதரவாளர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவாளர்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இவர்கள்தான் முதலில் கற்களை எடுத்து எறிந்திருக்கிறார்கள். காயம் அடைந்தவர்கள் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

1979 மார்ச் 12] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பின்னால் காவல் துறையிடம் புகார் கொடுப்பதற்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் காரில் வந்து இறங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அவருக்கு ஆதரவாக நின்று கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர், அதே காரை எடுத்துக் கொண்டு கடை வீதிக்கு வரும் வழியில், செஞ்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் தனது காரை நிறுத்திவிட்டு அங்கு நின்று கொண்டிருந்த நேரத்தில் இங்கேயிருந்து போனவர்கள் எம்.எல்.ஏ. மீது காரை இடித்தது உண்மைதான். எம்.எல்.ஏ. அந்த இடத்திலேயே மயங்கி விழுந்து விட்டார். அப்படி விழுந்த போது அங்கே அவருக்கு வேண்டியவர்களும், தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த தோழர்களும், அந்த எம்.எல்.ஏ. வைத் தூக்கிக் கொண்டு காவல் நிலையத்திற்குப் போய் இருக்கிறார்கள். காவல் நிலையத்தில் ஏற்கெனவே அடிபட்ட எம்.பி. புகார் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, இவர்கள் புகார் கொடுக்க கொஞ்ச நேரமாயிற்று. இவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னால், ஆத்திரப்பட்டவர்கள் குறிப்பாக இருசப்பன் என்பவர் தலைமையில் தான் இந்தக் கற்கள் வீசப்பட்டது—இந்த இருசப்பன் கோஷ்டியினர்தான் மறுபடியும் இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு போனவர்கள். அங்குள்ள எம்.பி. யைப் பார்த்தவுடனேயே, அவர்மீது பாய்ந்திருக்கிறார்கள். கோபம் வந்து அடித்திருக்கிறார்கள். பெல்ட்டாலும் அடித்திருக்கிறார்கள். இது எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்ற தகவல். அவர் மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றார். இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். பிறகு கடலூர் மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு, அங்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

மேலும் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சியைக் கூட இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நாங்கள் நடத்தக் கூடாதா என்றும், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் நடத்த வேண்டுமா என்றும் கேட்டார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகின்றேன். ஆளும் கட்சிதான் நடத்த வேண்டும் என்று நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால், யார் நடத்தினாலும், அந்தத் தொகுதியினுடைய எம்.எல்.ஏ. எம்.பி., போன்றவர்களுடைய பெயரைப் போடுவதை ஒரு மரபாக வைத்திருக்கிறோம். இன்னும்கூட. (கூச்சல் :—இல்லை, இல்லை) இல்லை என்றால், அது வேறு விஷயம், பொதுவாக நான் சொல்வது என்னவென்றால், அண்மையில் காடாம்பாறை நீர்த்தேக்க துவக்க விழாவில், அந்த நிகழ்ச்சியை ஒரு சாதாரண தொழிலாளியே நடத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

குறிப்பாக, பெடரேஷனைச் சேர்ந்த இந்திய கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளி அந்தத் துவக்க விழாவினை நடத்தினார்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 12]

அவருடைய பெயர் கல்லிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலேதான் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டுவருகிறது.

அதுவல்ல பிரச்னை. ஆனால், வன்முறை எந்த அளவுக்கு இதிலே போயிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். செஞ்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தாக்கப்பட்ட செய்தி பரவியதும், உடனே அங்கேயுள்ள பெருமாள் நயினா தியேட்டர் தாக்கப் படுகிறது ; அந்தத் தியேட்டரைக் கல்லால் அடித்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, 144 தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரு தரப்பாரும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரு தரப்பார் பேரிலும் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 307-ம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு சிறு தீப்பொறி எந்த அளவுக்கு பெரும் பிரச்சனையாகிறது என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம் என்பதே தவிர, இதிலே இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்னை இல்லை. இதிலே கட்சி மாச்சரியங்களுக்கும் இடமில்லை. என்ன சூழ்நிலையில் இது ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், ஒரு சாரார் இந்த நிகழ்ச்சியை நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் ; மற்றொரு சாரார் போட்டியாக தாங்கள் நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இந்தப் போட்டியில் எம்.எல்.ஏ.யும் எம்.பி.யும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த கலவரத்தில் ஈடுபட்டதுதான் இதற்குக் காரணம். ஆகவே, இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை என்று கூறி, அமைகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்ட இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது கருத்துக்கள் சொன்னதை யொட்டி, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் சில விளக்கங்களை அளித்தார்கள். அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு முரண்பாடான சூழ்நிலையை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

11ஆம் தேதியன்று ஆம்தப் பள்ளிக்கூடத்தை பேராசிரியர் திறந்து வைப்பார்கள் என்று அழைப்பிதழ், அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், பெரியசாமி என்கிறவர் பெயரில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-20.]

‘அது முறையல்ல ; அரசாங்கச் செலவில் கட்டப்பட்ட பள்ளிக் கூடம், எனவே, அதைப் பேராசிரியர் திறந்து வைக்கிற நிகழ்ச்சியை அனுமதிக்க முடியாது’ என்று ஆணையாளர் 7 ஆம் தேதி கடிதம் எழுதியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச்

1979 மார்ச் 12]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கடிதம் எழுதியது முறையானதா என்பதை இந்த அரசு ஆலோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், சென்னை மாநகராட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்த போது எல்லா வட்டத்தினுடைய கவுன்சிலர்களும் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கவுன்சிலர்கள் இருக்கும் வட்டத்தில் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள் இவைகள் எல்லாம் பெருந்தலைவர் காமராஜரைப் போன்றவர்களை அழைத்து திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மேயர்கள் தலைமை வகித்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தந்த வட்டாரத்திற்கு உட்பட்ட பொறுப்பிலுள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இணைந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அந்த ஊராட்சி மன்றத்தில் இருக்கிற ஒரு பள்ளிக் கட்டடத்தைத் திறந்து வைக்க பேராசிரியர் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த நிகழ்ச்சி கூடாது என்று ஆணையாளர் 7ஆம் தேதி உத்தரவிடுவது நியாயந்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

சட்டப்படி அது சரியாக இருக்கலாம், இந்த அளவுக்குக் கடுமையாக 11ஆம் தேதி பேராசிரியர் அங்கு வந்து கட்டிடத்தை திறந்து வைக்கக் கூடாது என்று ஆணையாளர் உத்தரவிட வேண்டிய அவசியம் ஏன் வந்தது? 10ஆம் தேதி நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரியால் அறிவிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியா என்றால் இதுவும் இல்லை. அதிலே கீழே போடப்பட்டிருக்கும் அழைப்பாளர் பெயர், கிராமவாசிகள், ஊர் மக்கள் என்ற பெயரால் ஒரு நோட்டீஸ் அச்சடிக்கப்பட்டு அந்தத் தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திறந்து வைப்பார் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் நியாயந்தானா என்பதை அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள், நண்பர் செஞ்சி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மீது காரை விட்டு மோதியது உண்மை என்பதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்படிக் குற்றம் செய்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு அவர் ஒருவர் மாத்மீர் அந்தக் காரில் இல்லை. அந்தக் காரில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் அந்தத் தொகுதியின் ஆளும் கட்சி அமைப்பாளரும் இருந்தார்கள் என்பது எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. அவர்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

அமைச்சரே சொன்னார், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருசப்பன் பெல்டால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரை அடித்தார் என்று குறிப்பிட்டார். அந்த இருசப்பன் மீது மாத்திரமல்ல, அடிப்பட்டு மருத்துவமனையில் கிடக்கிறாரே செஞ்சி ராமச்சந்திரன் அவர் மீதும் 307 செக்ஷன்படி வழக்கு இன்றைக்கு பதிவு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 12]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த வகையில் நியாயம்? அடிபட்டவர்கள் மீது 307, 302 செக்ஷன்களின்படி வழக்குப் போடுவது சரிதானா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னார்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு இரங்கல் தீர்மானமா, சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு இரங்கல் தீர்மானமா என்றால் இரண்டையும் அனுமதிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

திண்டிவனத்தில் ஒரு சர்வ கட்சிக் கூட்டம்; முகமது அலி அவர்களுடைய நாற்றாண்டு விழாக் கூட்டத்தில் பேராசிரியர், அப்துல் லத்தீப், திண்டிவனம் ராமசுந்தரி, அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வேணுகோபால் ஆகியோர் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவருடைய உடல் நலம் பாதிக்கப்படவில்லை. கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார் வேணுகோபால் என்ற அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

நான் கேட்க விரும்புவது, அடிப்பட்டு, காயம்பட்டு கடலூர் மருத்துவமனையில் இருக்கிற செஞ்சி ராமச்சந்திரன் மீது 307 செக்ஷன் மீது வழக்குப் போட்டிருப்பது என்ன காரணம்? அரசாங்கத்திலிருந்து முதலமைச்சரோ மற்ற அமைச்சர்களோ தூண்டி விட்டு அப்படிச் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டவில்லை.

அருமை நண்பர் அம்பிகாபதி, அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த கோவிந்தராஜன் அவர்கள் கந்தசாமி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல் கடந்த கால சம்பவங்களை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட துணிவு, எதையும் செய்யலாம், யாரும் கேட்க மாட்டார்கள், தப்பிவிடலாம் என்ற துணிவு, இந்த ஆட்சியில் இரண்டாண்டுக் காலமாக இருந்து வருகிறது. எனவே, பல நண்பர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதற்கு இணக்கமாக உயர் மட்ட நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரணை நடத்த இந்த அரசு இணங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேராசிரியர் கலந்து கொள்கிற நிகழ்ச்சிக்கு ஆணையாளர் மறுப்புத் தெரிவித்து எழுதலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது பேராசிரியர் கலந்து கொள்வதற்கு நிச்சயமாக மறுப்புத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் அந்த ஊரிலுள்ள நிலை அப்படி. ஒரு பிரிவினர் பேராசிரியரை வைத்து திரக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இன்னொரு பிரிவினர் வேண்டாமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த நிகழ்ச்சியை நடத்துவது முறைதானா என்று பார்க்க வேண்டியது எந்த அதிகாரியினுடையவும், அதிகாரி யாராக இருந்தாலும் அவருடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 'மார்ச் 12]

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு பிரிவினர் விரும்பாவிட்டால் அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தக் கூடாது என்று சொல்ல அதிகாரிகடமைப் பட்டுள்ளார் என்றால் இனிமேல் ஆளுங்கட்சி நடத்தக் கூடிய நிகழ்ச்சியை, இன்னொரு கட்சியினர் விரும்பவில்லை என்ற காரணங்காட்டி, அதிகாரிகள் தடைப்படுத்திவிடலாம் அல்லவா.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : விரும்பாவிட்டால் என்பதைவிட கலவரமான சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் அதிலே முக்கியஸ்தர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டாமென்று அதிகாரிகள் அறிவிக்கலாம். வேண்டுமானால் “விரும்பாவிட்டால்” என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக “கலவரமான நிலைமை” என்று வைத்துக் கொண்டால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

307 வது செக்ஷன் ஏன் இரு தரப்பிலும் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காரிலே போகிற போது கல்லால் எறிவதற்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இராமச்சந்திரன் தான் காரணம் என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய புகாரிலே தன்னைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தார், தன்னைக் கல்லால் எறிந்தார்கள் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டு தரப்பிலேயும் புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிக்கொடுத்த புகார்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு பிரிவுகளின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எப்.ஐ.ஆர். பாஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட் அடிப்படையிலே என்ன நடந்தது என்று ஆராய வேண்டியது காவல் துறையினருடைய கடமை. இன்வெஸ்டிகேஷனிலே தான் என்ன நிலைமை என்பதை காவல் துறையினர் அறிந்து கொள்ள முடியும். இரண்டு தரப்பிலேயும் எப்.ஐ.ஆர்.கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அந்த அடிப்படையில் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. காவல் துறையினரின் இன்வெஸ்டிகேஷன் முறையாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே நீதிவசாரணை தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சர்வகட்சிக் கூட்டத்திலே, அந்த நிகழ்ச்சியிலே பேராசிரியர் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சியிலே கலந்துகொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ அடிபடாமல் தப்பித்தது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் பற்றி எப்படி இருக்கிறார் என்று கேட்கப்பட்டது, எலும்பு முறிவு இல்லை. துடையிலே காயம் இருக்கிறது, கீழே விழுந்ததால் இடுப்பில் அடிபட்டு அவர் உட்காரமுடியவில்லை. அவருடைய நிலைமை திருப்தி அளிப்பதாக இருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 12]

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் சொல்லும்போது சில விளக்கங்களைச் சொல்லி நிலைமை திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்ன திருப்தி என்று தெரியவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவரின் உடல்நிலை நம்மை எல்லாம் நிம்மதிக்கு ஆளாக்குகிற வகையில் இருக்கிறது என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். இன்னொன்று, இரு தரப்பிலேயும் 307 செக்ஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொன்னார். காவல் துறையினருக்கு இருக்கிற கடமை இப்படி இரு தரப்பின் பேரிலும் 307 போடுவது என்ற முறை தான் என்று அப்படி ஒரு எண்ணத்தை அது உண்டாக்கிவிடும் என்று கருதுகிறேன். கல்லெறிந்தது தான் முதல் நிகழ்ச்சி என்பதுபோல் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஆனால் திருவல்லிபுத்தூரிலே கல் எறிந்தால் அதற்கு இந்த 307 வது செக்ஷனோ அல்லது வேறு எதுவுமோ போடப்படவில்லை. அதுவும் பொதுமக்கள் செய்கிறார்கள் என்று வருமானால் யாரோ செய்த தவறு தான் என்பதை மறுக்காமல் தவறுக்கு ஒரு நடவடிக்கை உண்டு என்ற முறை வேண்டும். காவல் நிலையத்திற்கு யாரோ சிலர் வந்துவிட்டுப் போனார்கள், ஆனால் கல்லெறிந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற முறையிலே அவர்கள் 307க்குள்ளாகிறார்கள். அதே நேரத்திலே காரிலே சென்று செஞ்சி இராமச்சந்திரன் மீது காரை மோதியவர்கள் மீதும் 307 என்று போடுகிறார்கள், இப்படி செய்வது ஏதோ வழக்குக்கு வழக்கு, மல்லுக்கு நிற்பது என்ற வகையிலே போடப்படுகிறதோ என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கிவிடும். சந்தேகத்திற்கு இடம் தந்துவிடும். இது எப். ஐ. ஆர்தான் என்று சொல்லப்பட்டது சில நேரங்களிலே எப்.ஐ.ஆர். என்று சொல்கிறபோது First Information Report என்பது First Prepared Report தான் என்ற நிலைமை உருவாகிறது.

[முற்பகல் 11-30]

பத்து மணி, ஒன்பது மணி வரையில் இந்த ரிப்போர்ட் பதிவாகவில்லை என்று செஞ்சியிலிருந்தபொழுது நான் கேள்விப்பட்டேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில், வேண்டுமென்றே குற்றச்சாட்டு சொல்வதாக ஆகிவிடக்கூடாது என்று என்னை நான் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் சந்தேகத்திற்கு இடங்கொடுக்கிறார்கள், அதனால் வேறு விதமான விளைவுகள் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். நாங்கள் கேட்கிற பொழுது ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றாலும் கூட, நாளைக்குக் கூட இந்த விவரங்களைக் கண்டு இதற்கு பதிலைச் சொல்லலாம். சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக அரசு இயங்குகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இதை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சிக்கு குற்றம் சாட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இங்கே தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னது, இரு தரப்பாரும் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள், வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸார் விசாரித்து வருகிறார்கள். போலீஸ் வழக்கு பதிவு செய்து விசாரித்து வருவதற்குள்ளாகவே எந்தெந்த செக்ஷன்களைப் போடலாம் என்று நாம் தீர்மானிப்பது நிச்சயமாக முறையாகாது. ஆகையால் இதிலே சந்தேகத்திற்கு எந்தவிதமான இடமும் இல்லை. இதில் யார் தவறு செய்தார்கள் என்பதைக் காவல் துறையினர் நிச்சயமாகக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். எங்கள் அரசின் மீது நம்பிக்கை வைத்து நீதி விசாரணையை எதிர்க்கட்சி வற்புறுத்தாது என்று நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நாங்கள் நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறோம். எத்தனை முறை வற்புறுத்தினாலும் அமைச்சரின் பதில் இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று அறிகிறேன். எனவே, நீதி விசாரணைக்கு இணங்காத காரணத்தினால், அதே நேரத்தில் சில முக்கியமான மசோதாக்கள் இருப்பதால்—இது குறித்து அடையாள பூர்வமாக எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க இப்பொழுது வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்பு செய்தனர்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு *மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லையென்ற காரணத்தினால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) நல்லி பாளையத்தில் அரிசன சிறுமி கொலை செய்யப்பெற்றது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம், சேலம் மாவட்டம், திருச்செங்கோடு வட்டம், காந்தி ஆஸ்ரமம் அஞ்சல், நல்லிபாளையம் என்னும் ஊரிலுள்ள அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த இராமன் என்பவருடைய மகள் ராஜாத்தி என்னும் 15 வயது சிறுமியை உயர் குடியிலுள்ள ஒருவரது வீட்டுத் தண்ணீர் எடுத்துக் குடித்ததினால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க